

[Handelsministeren]

skal tjene til at søge omfattende og sikre løsninger på de problemer, som vi alle ved knytter sig til anvendelsen af kernekraften som energikilde.

Man kan så spørge: hvad er det da forslagsstillerne mener at regeringen tøver med? Det må vel være de to forhold, der er omtalt i forslaget, nemlig kernekraften og udnyttelsen af olie- og naturgasforekomsterne i Nordsøen.

Lad mig tage kernekraften først. I august 1976 meddelte min forgænger folketingets energipolitiske udvalg, at en række forhold omkring energiplanens gennemførelse nødvendiggjorde grundige og tidkrævende undersøgelser. Af disse vedrørte vel især to kernekraftspørgsmålet, nemlig dels vurderingen og prioriteringen af samfundets ressourcer, dels spørgsmålet om en betryggende opbevaring af radioaktivt affald. Allerede i min redegørelse i april oplyste jeg, at rapporten om prioriteringen af samfundets ressourcer forventes afsluttet inden årets udgang. Finansministeren bekræfter, at rapporten vil foreligge ved årsskiftet.

Om opbevaring af det radioaktive affald har jeg ligeledes i aprilredegørelsen klart tilkendegivet, hvilke bestræbelser der udfoldes fra regeringens side. Jeg kunne her stille forslagsstillerne det spørgsmål, om man virkelig ønsker at fremme en afgørelse af det principielle spørgsmål, om vi her i landet skal påbegynde kernekraftproduktion uden at sikre os en betryggende løsning af affaldsproblemerne gennem internationale, regionale eller bilaterale aftaler. Jeg er også klar over, at der fra anden side her i tinget er sket genfremsettelse af et forslag om folkeafstemning om kernekraftanvendelse, et forslag, der vil blive behandlet efter denne sag.

Regeringen vedstår udtalelsen i aprilredegørelsen om, at kernekraften er et nødvendigt led, hvis vi skal opfylde planerne om en væsentlig reduktion af oliens andel i den samlede energiforsyning. Tror man virkelig, at der i befolkningen vil kunne tilvejebringes den nødvendige forståelse for, at vi i Danmark skal påbegynde kernekraftproduktion uden at have sikret os rimelige og forsvarlige løsninger på affaldsproblemet? Det nedsatte udvalg vedrørende det nukleare brændselskredsløb har til opgave at undersøge mulighederne for en international eller bilateral løsning, som kan gøre det forsvarligt at frem-

me sagen. Jeg håber oprigtigt, at disse bestræbelser giver resultat, og der skal ikke herske tvivl om, at regeringen i så fald vil tage skridt til at inddrage kernekraften i vor energiforsyning.

Jeg kan uden forbehold tilslutte mig, at vi skal udnytte olie- og gasforekomsterne i Nordsøen, men samtidig konstatere, at der må en nøjere konkretisering til for at forstå indholdet af det stillede forslag. Jeg skal gerne klargøre, hvilke forudsætninger regeringen knytter til denne udnyttelse.

Igennem en årrække har der været truffet omfattende forberedelser til en dansk naturgasforsyning. I energiplanen har vi regnet med en forsyning på 2,5 mia m³ årligt i 1985, stigende til 4 mia m³ årligt i 1995. Jeg skal ikke trætte med detaljer om arten af de forskellige forberedelsesarbejder, men der kan måske være grund til kort at omtale den fase, der nu er i gang, og som fra forskellig side synes at være blevet misforstået, måske fordi der er tale om flere forskellige udvalg og organer.

Efter naturgasforsyningsloven fra 1972 kræves der bevilling til at indføre, transportere, sælge og oplagre naturgas. En sådan bevilling er ikke givet, men jeg har bedt Dansk Olie & Naturgas A/S om i samarbejde med myndighederne at gennemføre det nødvendige planlægnings- og beredskabsarbejde, for så vidt angår de store hovedledninger og den landsdækkende markedsvurdering. I givet fald er det regeringens hensigt i overensstemmelse med proceduren i naturgasforsyningsloven at meddele Dansk Olie & Naturgas A/S den nødvendige bevilling for de store anlægs vedkommende.

Igennem det nedsatte varmeplanudvalg undersøges, hvorledes de forskellige energiformer bedst muligt kan anvendes og indpasses i varmforsyningen, og hvilke foranstaltninger der i denne henseende må skønnes påkrævet. Sikringen af arealer til hovedledningerne finder sted i henhold til planlovgivningen, og der ventes snarligt gennemført et landsplandirektiv, som sikrer disse arealer.

Når det drejer sig om distributionen af gassen, dvs. salget direkte til den enkelte forbruger, omfattes dette forhold ikke af naturgasforsyningsloven. Det hedder i motiverne til loven, at det er hensigten, at detaildistributionen af gassen skal ske gennem eksisterende eller nyttilkomne gasfordelingselskaber